

Sygn. akt VIII C 1227/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

przeciwko E. S.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty należności głównej 203,80 zł. (dwieście trzy złote osiemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
2. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1227/15

UZASADNIENIE

W dniu 27 listopada 2014 roku powód Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej E. S. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 203,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w wyniku kontroli biletowej w pojeździe powoda nr 16, przeprowadzonej na odcinku (...) – B. w dniu 5 marca 2014 roku, powód stwierdził u pozwanej brak ważnego biletu podróznego uprawniającego do korzystania z usług powoda. W następstwie zaistniałego zdarzenia powód wystawił pozwanej wezwanie do wniesienia w terminie 30 dni opłaty dodatkowej w kwocie 200 zł oraz kwoty 3,80 zł tytułem opłaty za podróż. Powyższe roszczenie stało się wymagalne w dniu 5 kwietnia 2014 roku. Pomimo wezwania do zapłaty, ponowionego również w dniu 12 maja 2014 roku, pozwana nie uiściła kwoty dochodzonej pozwem.

W dniu 15 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (VI Nc-e (...)).

Nakaz ten pozwana zaskarżyła sprzeciwem, wskutek czego utracił on moc w całości (art. 505³⁶ § 1 k.p.c.). Pozwana nie zakwestionowała faktu ukarania jej mandatem za jazdę bez ważnego biletu, podniosła jednak, że zapłaciła mandat w dniu 22 grudnia 2014 roku.

Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi. **(pozew k. 2-3, nakaz zapłaty k. 4, sprzeciw k. 4v, postanowienie k. 8)**

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 30 kwietnia 2015 roku, uzupełnionym pismem z dnia 27 maja 2015 roku, pełnomocnik powoda ograniczył powództwo z uwagi na zapłatę należności przez pozwaną. Pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo w zakresie zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesów, w tym kosztów zastępstwa procesowego. **(odpowiedź na sprzeciw k. 20-21, pismo procesowe k. 23-24)**

Na rozprawie w dniu 19 października 2015 roku nikt się nie stawił, zawiadomienia doręczono prawidłowo. **(protokół rozprawy k. 29, zawiadomienie k. 26-27)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 marca 2014 roku pozwana E. S. poprzez zajęcie miejsca w tramwaju linii numer (...), zawarła umowę przewozu z (...) Spółką z o.o. w Ł., która wykonywała zadania zlecone przez Gminę Ł. w zakresie lokalnego transportu zbiorowego. Pozwana nie uiściła opłaty za przejazd i nie skasowała biletu.

W trakcie podróży pozwana została skontrolowana przez kontrolera biletów nr (...), który w związku ze stwierdzonym brakiem biletu, wystawił na pozwaną wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej w wysokości 200 zł oraz opłaty za podróż w wysokości 3,80 zł, zgodnie z właściwą uchwałą Rady Miejskiej w Ł. oraz przepisami porządkowymi lokalnego transportu zbiorowego w Ł.. Wskazane opłaty podlegały uiszczeniu na rzecz powoda w terminie 30 dni. **(dowód: kserokopia wezwania do wniesienia opłaty dodatkowej k. 16, okoliczności bezsporne)**

Pismem z dnia 12 maja 2014 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pozwana nie uregulowała powyższego zadłużenia w sposób i w terminach przewidzianych w wezwaniu.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty k. 17, okoliczności bezsporne)

Pozwana wpłaciła na konto powoda w dniu 22 grudnia 2014 roku kwotę 230 zł oraz w dniu 21 stycznia 2015 roku kwotę 83,75 zł. **(kserokopia wykonania przelewu k. 5, odpowiedź na sprzeciw k. 20-21, pismo procesowe powoda k. 23-24, okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, że w odpowiedzi na sprzeciw z dnia 30 kwietnia 2015 roku, uzupełnionym pismem procesowym z dnia 27 maja 2015 roku pełnomocnik powoda zmodyfikował powództwo – ograniczył roszczenie do żądania zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Mając powyższe na względzie, uznając, że cofnięcie powództwa bez zrzeczenia się roszczenia przez powoda nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.), na podstawie art. 316 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie w sprawie w zakresie kwoty należności głównej 203,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty, orzekając jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W rozpoznawanej sprawie pozwana E. S. zawarła z Miejskim Przedsiębiorstwem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. umowę przewozu. Pozwana nie zakwestionowała okoliczności faktycznych

przytoczonych przez powoda w uzasadnieniu pozwu, w tym faktu zawarcia umowy i tego, że nie wywiązała się ze swojego zobowiązania względem powoda, co skutkowało powstaniem zadłużenia w wysokości dochodzonej pozwem.

Pozwana po wytoczeniu powództwa uściła na rzecz powoda łącznie kwotę 313,75 zł, co w istocie pokryło: należność główną w kwocie 203,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty należności głównej liczonymi od dnia 16 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu w kwocie 90 zł.

W niniejszej sprawie powód wygrał proces w całości (pозwana zapłaciła bowiem należność dochodzoną niniejszym pozwem po wytoczeniu powództwa), a zatem powodowi należał się od pozwanej zwrot niezbędnych kosztów poniesionych w celu dochodzenia jego praw, do których niewątpliwie należy zaliczyć m.in. wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym (art. 98 § 3 k.p.c.).

Na koszty procesu poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie złożyły się:

- 30 zł – tytułem całej opłaty sądowej od pozwu,
- 60 zł – jako wynagrodzenie pełnomocnika z tytułu zastępstwa procesowego w sprawie (§ 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Biorąc pod uwagę fakt, iż pozwana spłaciła zadłużenie wobec powoda w całości, łącznie z kosztami procesu, brak było podstaw do zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda dalszej kwoty z tytułu zwrotu kosztów procesu, (w przeciwnym razie, gdyby zasądzono koszty procesu powód dysponowałby tytułem egzekucyjnym na koszty i mógłby ponownie żądać zapłaty kosztów, które już zostały uiszczone przez pozwaną, a przecież przy orzekaniu o wysokości należnych kwot z tego tytułu Sąd na ogólnych zasadach musi brać pod uwagę należności uiszczone). W konsekwencji żądanie powoda dotyczące zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego należało uznać za bezzasadne i w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu (pkt 2 wyroku).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.